

Tue, Jun 25, 2013 at 10:12 AM

Đức Thánh Cha trích tính "ngộ o mẫn" của các Giám Mục Ý

Hơn bao giờ hết, ĐTC Phanxico dám tìn công trư c ti p vào s "lời i bi ng", tinh th n "ngh nghi p" và a thích ti n b c c a các giám m c Ý.

Bu i nghi l chi u th n n m trong Đ n thánh Phêrô đáng l đ c di n ra nh giòng n c hài hòa ch y. Nh ng thành viên c a m t trong nh ng hàng Giám m c uy th nh t hoàn c u (g n 300 Giám m c cho 221 giáo ph n, g p hai l n Pháp) t t u đ d l b m c H i đ ng Giám m c Ý khóa 65, có s hi n di n c a GH Phanxico. Các Giám m c đáng l đã ra v tho i mái, ph n đông trong nh ng chi c xe limousines ch c n ch, lòng trí đ vào tình hình chính tr n c Ý v i nh ng đnh lú v i Giáo h i theo g ng v ch t ch c a h là H ng Y Angelo Bagnasco.

Nh ng đó là không k đ n cái mà Roma ng i ta g i là "bomba" m t bài di n văn n y l a và th ng th n ch a t ng có mà GH Phanxico đã dành cho h .

B n vẫn hoàn toàn do chính tay ngài vi t và đã đ c đ c y nguyên văn, b t ch p nh ng s a ch a Qu c v khanh đ ngh đ làm gi m nh tr ng l c.

Bu i l đ c t ch c trong khuôn kh n m Đ c Tin đ t c các giám m c long tr ng "tuyên x ng lòng tin" c a mình.

Không c n rào tr c đón sau, GH Phanxico b t đ u bằng v i c xin các giám m c hãy tr l i không "lèo lái" câu h i má Chúa Kito đã đ t ra v i Phêrô "Con có yêu th y không?". Ngài cho đó là "câu h i đ c nh t th c s th t y u". M i ch ch n ph i đ t cho mình câu h i đó b i vì m i m c v đ u xây trên n n t ng "thân m t v i Chúa, s ng v i Chúa là th c đ s ph c v Giáo h i c a chúng ta, nó di n t lòng sẵn sàng đ vâng ph c, đ h mình và đ t n h n."

"Sống với Chúa là thách thức đối với Giáo hội của chúng ta, nó đòi hỏi lòng sẵn sàng dâng hiến, để mình và để tôn giáo".

Sau đó, nhìn thẳng vào các giám mục, ngài bắt đầu một cuộc công khai nghiêm chỉnh nghe thấy và tìm kiếm trong đức Thánh Phêrô, tuy ngôn ngữ của ĐTC luôn luôn đầy cảm xúc, đức bất khi Ngài đã chấp nhận việc không thể không nói "Giáo Hội!" Chúng ta không phải là những người không có một cuộc sống hay một sự kiện để tôn giáo Ngài là một tuyên bố "những "là để chúng ta hiến dâng của hành động của Chúa Phục sinh"

Vì thế phải có "một sự thay đổi" thiêng liêng, thì nó thì cần, trước hết là giám mục "sống ngay lập tức, vô tâm, quên lãng và trở thành vô cảm, bất lợi của theo việc nghiêm chỉnh quy định, tiến bộ và thắp sáng với tinh thần thánh. Những cái đó làm họ trở nên lười biếng, thành một thế công chức, một nhà lãnh đạo nhà nước chỉ biết lo cho bản thân, cho gia đình và các cuộc sống thay vì lo cho lợi ích đích thực của dân Chúa. Làm thế để bắt đầu vào tình trạng nguy hiểm như Tông đồ Phêrô đã chỉ Chúa, một cuộc, trên hình thức họ đang và rao giảng nhân danh Thiên Chúa, những họ đã làm nên những đức Thánh thiện của Mẹ Giáo hội bằng cách làm cho Giáo hội ít sinh hoa kết quả."

Trên lý câu hỏi ban đầu: "Phêrô, con có yêu Thầy không?", ĐGH nói thêm: "câu hỏi đại diện của Chúa" có thể đem lại niềm cay đắng, thất vọng và có khi mất lòng tin". Những đó không phải là những "tâm tình của hỏi của Chúa muốn gì lên", những tâm tình đó trái lại "làm lợi cho kẻ thù, cho Quốc gia đưa đến thái độ co rúm lại trong sự chua cay, rên rỉ và tuyệt vọng". Trái lại "Chúa Giêsu không nhắc ai" người "giúp đỡ và can đảm".

ĐGH kết luận "buổi xét mình" giáo hội bằng cách đưa ra hai yêu sách thật rõ ràng cho các Giám mục: "gặp ra ngoài tất cả những gì là ngoan cố" và "cánh cửa bao giờ cũng mở để tất cả trong hoàn cảnh nào" cho các linh mục đưa phần. Và bằng lời của Đức Mẹ sau đây - Trong khi cuộc ĐGH viếng thăm Assise ngày 4 tháng 10 đầy cảm xúc như - "Xin cho Giáo hội trở thành một "Giáo hội của người nghèo và sám hối", "giải thoát khỏi sự thống trị của những người" cùng với những chặn "thoát vòng kim cương của sự ỳ lì lười biếng, tinh thần nhún nhún để tiến, chấp nhận", giải thoát khỏi "buồn thảm, một kiên nhẫn, sự căng thẳng" những "hội nhập" và tràn đầy "lòng xót thương". ĐGH nói: Những "chúng ta sẽ tìm thấy niềm vui của một Giáo hội phục vụ, khiêm tốn và trong tình huynh đệ".

Comme jamais, François a osé attaquer directement la « paresse », l'esprit de « carrière » et le goût de « l'argent » de l'épiscopat italien.

La cérémonie, jeudi soir dans la basilique Saint-Pierre, devait se dérouler comme un long fleuve tranquille. Les membres de l'un des plus puissants épiscopats du monde (près de 300 évêques pour 221 diocèses, soit deux fois plus qu'en France) étaient venus clôturer leur 65e assemblée générale en présence du pape François

. Ils devaient repartir sereins, la plupart dans de solides limousines, surtout très préoccupés par la situation politique italienne et l'implication de l'Église, à l'image de leur président, le cardinal Angelo Bagnasco.

C'était sans compter sur la «bomba», comme l'on dit à Rome pour un discours choc et d'une franchise unique, que leur avait préparé le pape François. Texte intégralement écrit de sa main et délivré sans tenir compte des corrections suggérées par la Secrétairerie d'État, qui avait pourtant cherché à amortir le coup. La cérémonie prévue dans le cadre de l'année de la foi consistait en une «profession de foi» solennelle de tous les évêques.

Sans s'embarrasser d'aucune précaution de langage, le pape François leur a tout d'abord demandé de répondre «sans superficialité» à la question posée par le Christ à Saint-Pierre: «M'aimes-tu?» C'est la «seule question vraiment essentielle», a justifié François. Un pasteur doit se la poser car «tout ministère» se fonde sur «l'intimité avec le Seigneur. Vivre avec Lui est la mesure de notre service ecclésial qui exprime notre disponibilité à l'obéissance, à l'abaissement et à la donation totale.»

«Vivre avec le Seigneur est la mesure de notre service ecclésial qui exprime notre disponibilité à l'obéissance, à l'abaissement et à la donation totale»

Puis le Pape, en regardant les évêques, s'est lancé dans un réquisitoire d'une vigueur jamais entendue à l'époque moderne dans la basilique Saint-Pierre, tant les propos du Saint-Père sont toujours sous contrôle, en particulier quand il s'agit de se livrer à une autocritique de l'Église: «Nous ne sommes pas l'expression d'une structure ou d'une nécessité organisationnelle», a clamé

François, mais «le signe de la présence et de l'action du Seigneur ressuscité». Ce qui requiert «une vigilance» spirituelle sans laquelle le pasteur, donc l'évêque en premier lieu, «tiédit, est distrait, oublie et devient insensible, se laisse séduire par les perspectives de carrière, la flatterie de l'argent, les compromis avec l'esprit du monde. Ce qui le rend paresseux, le transforme en un fonctionnaire, un clergé d'État plus préoccupé par lui-même, l'organisation et les structures, que par le vrai bien du peuple de Dieu. Il court alors le risque, comme l'apôtre Pierre, de renier le Seigneur, même si, formellement, il se présente et parle en Son nom. Ils offensent la sainteté de la Mère Église hiérarchique en la rendant moins féconde.»

Revenant à la question de départ «M'aimes-tu?», le Pape a alors noté: «cette question insistante du Christ» pourrait susciter «amertume, frustration et même perte de la foi». Ce ne sont pas «les sentiments que le Seigneur entend susciter par sa question», mais ceux-ci «profitent à l'Ennemi, au Diable, pour isoler dans l'amertume, les lamentations et le découragement». Au contraire «Jésus n'humilie pas», il «redonne courage».

Le Pape a conclu cet examen de conscience ecclésial par deux exigences précises pour les évêques: «mettre de côté toute forme d'arrogance» et «toujours tenir leur porte ouverte en toutes circonstances» à leurs prêtres. Et par cette prière à la Vierge - alors qu'a été confirmé son voyage à Assise le 4 octobre prochain - «pour une Église priante et pénitente» qui soit «libérée de l'idolâtrie du présent» avec des pasteurs «détachés de la torpeur de la paresse, de l'esprit mesquin, du défaitisme», libérés de «la tristesse, de l'impatience, de la rigidité» mais «intègres» et revêtus de «compassion». Alors dit le Pape, «nous découvrirons la joie d'une Église servante, humble et fraternelle».

— . , . —

Quang Nguyen chuy n -CursilloVN